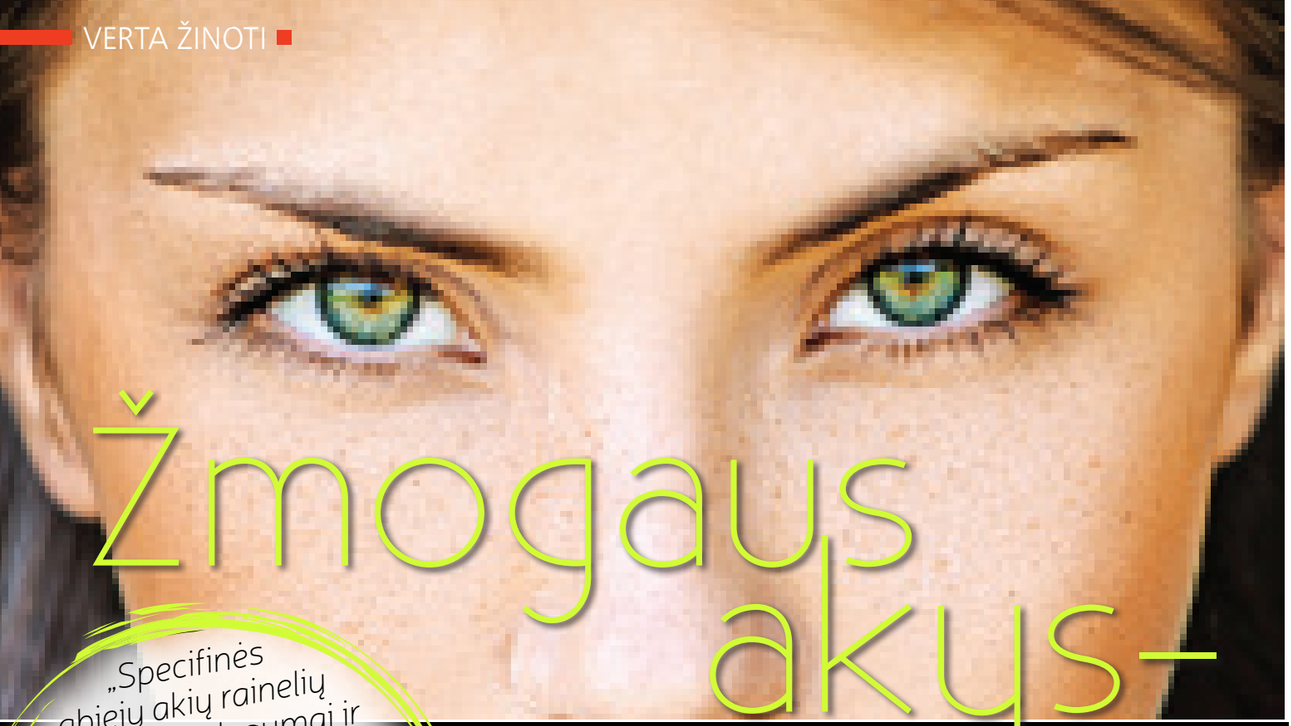

Žmogaus akys – išdavikės!

„Specifinės abiejų akių rainelių tekstūros, nelygumai ir piešiniai teikia informacijos apie įvairius organus, o bet koks organizmo pokytis bei vienų ar kitų medžiagų ir medikamentų vartojimas neišvengiamai palieka žymių akies rainelės piešinyje.“

Sakoma, akys – žmogaus sielos veidrodis. Tačiau jos gali atspindėti ir ligas bei silpnąsias organizmo vietas. Ligų skaitymas iš akies rainelės vadinamas iridologija. Apie šį metodą pasakoja filosofijos daktarė, gamtos ir simbolių magė, psichologė **Jelena Simonova**.

Ką gali išduoti žmogaus akys ir kas yra iridologija?

Iridologija – metodika, kurią pasitelkiant analizuojamos akių rainelės ir išsiaiškinama organų bei jų funkcijų būklė. Iridologija atskleidžia ne tik akių ligas. Specifinės abiejų akių rainelių tekstūros, nelygumai ir piešiniai teikia informacijos apie įvairius organus, o bet koks organizmo pokytis bei vienų ar kitų medžiagų ir medikamentų vartojimas neišvengiamai palieka savų žymių akies rainelės piešinyje. Terminas „iridologija“ kilo iš senovės graikų kalbos. Iridė senovės Graikijoje buvo vaivorykštės deivė – sparnuota dievų pasiuntinė su taure rankoje. Ji perduodavo jų žinias žmonėms. Manoma, kad skaitymas iš akių – senovinė praktika, kuri įvairiuose pasaulio kampeliuose įgydavo įvairių formų ir turėdavo sakralinę reikšmę. Žvelgiant iš pirmykščio žmogaus perspektyvos, organizmas atkartoja kosmoso struktūras, todėl žmogaus organai ir jų funkcijos tapatinti su dangaus kūnais bei gamtos reiškiniais. Kai kurie antropokosminiai sutapatinimai gali pasirodyti savaime suprantami. Pavyzdžiui, pakaušis tapatinamas su pilnatimi, kvėpavimas – vėju, žmogaus akis – Saule. Žmonės vadina akis sielos veidrodžiu. Neretai būtent joms priskiriamos įvairios racionaliai nepaaiškinamos galios paveikti kitą žmogų, dėl kurių tam tikrais atvejais sąmoningai vengiama žiūrėti kitam asmeniui į akis. Sukurta nemažai moksliškai nepagrįstų teorijų, teigiančių, kad žmogaus akių dydis, specifinė forma bei spalva gali atskleisti jo charakterį. Tai, kad akys atspindi bendrą žmogaus organizmo ir atskirų organų bei jų funkcijų būklę, taip pat žinoma nuo seno. Tačiau pirmosios iridologijos teorijos pradėtos kurti tik XIX a. antrojoje pusėje.

Kokie žinomi pirmieji iridologijos tyrimai ir kas sukūrė šiuolaikinės iridologijos pamatus?

Iridologijos išsivystymo pradžia siejama su viena istorija, kuri įvyko Vengrijoje 1837 m. Gydytojas Ignacas fon Peclis būdamas 10 m. žaisdamas sode pagavo pelėdžiuką. Šis, mėgindamas ištrūkti jam iš rankų, susilaužė koją. Berniukas, pažvelgęs į pelėdžiuko akį, pamatė, kad joje yra specifinė žymė. Pastaroji paukščio akies rainelėje buvo lokalizuota apačioje, t. y., kaip tik toje vietoje, kuri, daugumos vėlesnių iridologų teigimu, atspindi kojų bei pėdų fizinę būklę. Mediko palikuonys pasakojo, kad jaunystėje jis buvo itin gabus skulptorius. Galbūt dėl to nesunkiai įžvelgdavo akies rainelėje tai, ko kiti nepastebėdavo. Vėliau I. fon Peclis pastebėjo specifinių žymių žmogaus akių rainelėse ir pradėjo jas sieti su įvairiais organais bei tais funkciniais pakitimais, kurie galimai buvo negalavimų priežastimi. Gydytojas neapsiribojo vien iridologija. Jis studijavo tradicinę mediciną Vokietijoje ir galiausiai grįžęs į gimtąją Vengriją išgarsėjo kaip medikas, kuris gebėjo diagnozuoti ligas, žiūrėdamas žmonėms į akis. Kitas asmuo, prisidėjęs prie iridologijos išsivystymo, yra švedų kilmės kunigas Nilsas Liljequistas, 1864 m. pastebėjęs savo akių rainelėse bespalves dėmes bei vėliau susiejęs jų atsiradimą su cheminių medžiagų bei vaistų vartojimu. Gydytojas I. fon Peclis ir dvasininkas N. Liljequistas, piešdami akių raineles bei siedami tam tikras jų sritis su atitinkamais organais, nieko nežinojo vienas apie kitą. Tačiau jų įžvalgos buvo itin panašios. Galima pagrįstai teigti, kad šie du asmenys sukūrė būsimų, t. y. šiuolaikinėje iridologijoje naudojamų, rainelių žemėlapių pagrindus. Iridologijos praktikos, kurių nemaža dalis buvo inicijuotos Vengrijoje bei Vokietijoje, galiausiai pasiekė Šiaurės Ameriką, kur išliko aktualios iki šiol. Įvairūs autoriai pasiūlė savo skaitymo iš akių rainelių metodikas ir parengė iridologijos vadovėlių.

Kaip informacija apie žmogaus organų bei jų funkcijų būklę atsispindi akių rainelėse ir iridologai ją perskaito?

Kiekvieno žmogaus akių rainelės unikalios. Netgi to paties asmens dešinės bei kairės akių rainelės, nors ir gali būti panašios, nebūna identiškos. Patyrusiam iridologui visiškai užtenka gero apšvietimo ir kartais didinamojo stiklo, kad galėtų išanalizuoti žmogaus akių raineles. Tačiau neretai praktikuojant iridologiją pasitelkiamos techninės priemonės, palengvinančios iridologo darbą. Pavyzdžiui, analizuojamos kokybiškos žmogaus akių rainelių nuotraukos. Analizuojant akių raineles naudojami dešinės ir kairės akių rainelių žemėlapiai. Dabar vieni populiariausių – Dženseno akių rainelių žemėlapiai, kuriuos pasitelkiant galima analizuoti savo ir kitų žmonių akių raineles. Pastaruųjų žemėlapiai paprastai sudaromi pasitelkiant laikrodžio analogiją, t. y. žemėlapyje rainelės ratas suskirstytas į 12 vienodų plotų. Rainelės plotų numeracija palengvina įvairių akių rainelių sričių išskyrimą. Jų yra 166 (80 sričių lokalizuotos dešinės akies bei 86 sritys – kairės akies rainelėse).

„Kiekvieno akių rainelės unikalios. Netgi to paties žmogaus dešinės bei kairės akių rainelės, nors ir gali būti panašios, nebūna identiškos.“

Šios sritys parodo atskirų žmogaus organų bei jų funkcijų būklę dabar. Pavyzdžiui, remiantis Dženseno žemėlapiu, smegenų sritis apima rainelės plotą padėtyje tarp 11.00 iki 1.00, kojų ir pėdų sritis (prisiminkime istoriją apie pelėdžiuką) lokalizuota rainelės apačioje – 6.00. Taip pat iridologai dalija rainelę vis į mažesnius apskritimus, t. y. atskiras zonas. Kiekviena jų atspindi atskirų organų bei jų funkcijų būklę. Skirtingų autorių sukurti akių rainelių žemėlapiai turi daug sąlyčio taškų. Vis dėlto tam tikrais atvejais nėra vieningos nuomonės, kad tam tikra rainelės vieta vienareikšmiškai atspindi būtent konkretaus organo būklę. Svarbiausi iridologijos srities tyrimai priklauso gydytojams Henriui Lindlarui ir Haskelliui Kritzeriui.

Koks iridologijos santykis su tradicine medicina ir požiūris į įvairių sveikatos sutrikimų kilmę?

Iridologijos specialistai jokiu būdu nesiekia nuvertinti tradicinės medicinos diagnostinių priemonių bei gydymo būdų, juolab ją pakeisti. Šiuolaikiniai iridologai aiškiai atskiria terminą „diagnostika“, kuris paliekamas diplomuoto ir licencijuoto gydytojo kompetencijai, nuo termino „analizė“, kuris vartojamas iridologijos ribose. Iridologai ne diagnozuoja, bet analizuoja akių raineles ir išryškina esamus arba neseniai įvykusius pokyčius žmogaus organizme, atskleisdami silpnąsias vietas. Tai gali paskatinti žmogų atlikti papildomus tyrimus ir visapusiškai išsitirti sveikatą. Iridologai nesikoncentruoja vien į žmogaus akių raineles. Iridologija numano holistinį požiūrį į žmogų. Vadinasi, jis traktuojamas ne tik fizinės plotmės požiūriu kaip atskirų organų junginys, bet pirmiausia žmogaus organizmas bei asmenybė laikomi nedaloma visuma. Remiantis šiuo požiūriu, asmens būdas, charakterio bruožai, įpročiai, mintys, mityba neišvengiamai daro įtaką jo sveikatai – stiprina ją arba, priešingai, griauna natūralius gynybinius organizmo mechanizmus bei sukelia ligų. Tad iridologinės praktikos paprastai neapsiriboja tik silpnų žmogaus organizmo vietų išsiaiškinimu. Taip pat gilinamasi į tai, kokius mitybos, fizinio krūvio, emocinių reakcijų bei elgesio įpročius turėtų koreguoti arba keisti žmogus, kad visiškai pasveiktų. Neretai šie pokyčiai gali būti susiję su kur kas globalesnėmis žmogaus pasaulėžiūros transformacijomis.

Aistė Sakalauskienė

Kokias ligas išduoda akys?

- Tamsus ruožas aplink rainelę rodo odos funkcijų sutrikimus.
- Baltas žiedas, dengiantis rainelės kraštą, perspėja apie širdies bei kraujotakos ligas, tačiau gali būti susijęs ir su kepenų arba skydliaukės veiklos sutrikimais.
- Oranžinės dėmelės rainelėje rodo kepenų ir angliavandenių apytakos sutrikimus, raudonos dėmelės – reumatines ligas.
- Rainelėje atsiradusios šviesios dėmelės byloja apie uždegimą. Jeigu jos tamsios, vadinasi, sutriko tam tikro organo veikla.
- Pilkas lankas aplink rainelę byloja apie inkstų arba odos ligas.
- Rainelė, susidariusi iš medžio rieves primenančių žiedų, rodo, kad žmogus dažnai patiria stresą ir nuovargį.